

Dosarul nr.3r-190/22
2-214156397-01-3r-10062022

Prima instanță, Curtea de Apel Chișinău (jud: V. Negru, A. Bostan, E. Palanciuc)

Î N C H E I E R E

01 noiembrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător:

Aliona Miron

Judecătorii:

Ion Malanciuc

Oxana Parfeni

examinând recursul depus de Smochin Marcel,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Smochin Marcel împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva încheierii din 18 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost declarată inadmisibilă acțiunea depusă de Marcel Smochin,

c o n s t a t ă :

La 22 octombrie 2021, Smochin Marcel a depus cerere de chemare în judecată, în procedura contenciosului administrativ, împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea actelor administrative și obligarea emiterii actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 01 martie 2021 s-a adresat Consiliului Superior al Magistraturii cu sesizare, înregistrată cu nr.145s-245p/m, prin care a solicitat tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Maxim Irina din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La 01 aprilie 2021, inspectorul-judecător Mariana Martalog din cadrul Inspecției judiciare, organ specializat al Consiliului Superior al Magistraturii, a emis decizia nr.145s-245p/m cu privire la respingerea sesizării ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu decizia nr.145s-245p/m din 01 aprilie 2021 a inspectorului-judecător Mariana Martalog, la 16 iunie 2021 a depus contestație înregistrată sub nr.2274m.

Completul de examinare a contestațiilor nr.2 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii prin Hotărârea nr.66/4 din 29 aprilie 2021, a respins ca neîntemeiată contestația sa împotriva deciziei nr.145s-245p/m din 01 aprilie 2021 a inspectorului-judecător Mariana Martalog.

În conformitate cu art.39 alin.(1) din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, reclamantul a depus la Consiliul Superior al Magistraturii contestație împotriva Hotărârii nr.66/4 din 29 aprilie 2021 a completului

de examinare a contestațiilor nr.2 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, solicitând casarea deciziei nr.145s-245p/m din 01 aprilie 2021 a inspectorului-judecător Mariana Martalog și Hotărârii nr.66/4 din 29 aprilie 2021 a Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, cu emiterea unei hotărâri noi, prin care să se constate că prin acțiunile judecătorului Irina Maxim s-au comis abateri disciplinare, cu aplicarea în privința acesteia a sancțiunilor disciplinare corespunzătoare.

Prin Hotărârea nr.115/6 din 01 iulie 2021 a Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii s-a hotărât: „se respinge examinarea petiției în cauză pe motivul existenței unei hotărâri a Completului de examinare a contestațiilor cu nr.66/4 din 29 aprilie pe acest caz, cu aceleași subiect. Petiția este lăsată fără examinare”.

La 01 septembrie 2021, reclamantul s-a adresat Consiliului Superior al Magistraturii cu cerere prealabilă, solicitând: anularea Hotărârii nr.115/6 din 01 iulie 2021 a Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, prin care a fost lăsată fără examinare contestația din 01 iulie 2021; anularea Hotărârii nr.66/4 din 29 aprilie 2021 a Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată contestația depusă împotriva deciziei nr.145s-245p/m din 01 aprilie 2021 a inspectorului-judecător Mariana Martalog din cadrul Inspecției Judiciare, organ specializat al Consiliului Superior al Magistraturii pe marginea sesizării din 01 martie 2021 asupra acțiunilor judecătorului Irina Maxim din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, precum și anularea deciziei nr.145s-245p/m din 01 aprilie 2021 a inspectorului-judecător Mariana Martalog din cadrul Inspecției Judiciare, organ specializat al Consiliului Superior al Magistraturii, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată sesizarea din 01 martie 2021 privind tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Maxim Irina din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu examinarea contestației sale depuse împotriva Hotărârii nr.66/4 din 29 aprilie 2021 a Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii și constatarea în acțiunile judecătorului Irina Maxim a abaterilor disciplinare și aplicarea sancțiunii corespunzătoare în privința acesteia.

Prin răspunsul nr.2359 m/i din 15 septembrie 2021, pe care l-a recepționat la 21 septembrie 2021, Consiliul Superior al Magistraturii a lăsat fără examinare cererea prealabilă din 01 septembrie 2021, motivând că procedura prealabilă nu este aplicabilă în cazul acțiunii de contestare a hotărârilor Completelor de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar din cauza caracterului definitiv al hotărârilor ce constituie obiectul cererii prelabile înaintate, deoarece au fost epuizate cele două etape jurisdicționale la examinarea chestiunilor vizate, iar controlul solicitat de a fi realizat în procedură prealabilă de către Consiliul Superior al Magistraturii excedă competența stabilită de lege a acestuia.

Cu răspunsul Consiliului Superior al Magistraturii, Marcel Smochin nu este de acord, considerându-l neîntemeiat și ilegal, din următoarele considerente.

Astfel, la 15 ianuarie 2021, în calitate de reclamant, s-a adresat în judecată cu acțiune împotriva executorului judecătoresc XXXXX cu privire la constatarea dreptului

încălcător și repararea prejudiciului moral (dos.nr.25-134/2021 (2-21005737-12-2-15012021-1)).

Prin încheierea din 20 ianuarie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru (judecător Irina Maxim) nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată, acordându-i termen pentru înlăturarea neajunsurilor, și anume să prezinte copia certificatului de calitate de moștenitor din XXXXX, autentificat de notarul XXXXX.

Prin cererea de concretizare a cererii de chemare în judecată au fost înlăturate omisiunile indicate în încheierea judecătorească, atașând repetat toate actele indicate în anexa cererii de chemare în judecată, în special, a prezentat copia certificatului de calitate de moștenitor solicitat de instanță.

Cu toate acestea, prin încheierea din 15 februarie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru (judecător Irina Maxim) a fost restituită cererea de chemare în judecată cu toate înscrisurile anexe la aceasta, pe motivul neînlăturării integrale a omisiunilor.

Nu-i este clară soluția instanței de judecată, în situația în care a prezentat toate actele necesare solicitate de judecător. Or, în situația în care instanța avea obiecții sau neclarități privitor la actul anexat (copia certificatului de calitate de moștenitor), aceste aspecte urmau a fi elucidate în cadrul ședinței de judecată, unde ar fi putut da explicații pe marginea faptului dat.

Din motivele expuse, Marcel Smochin consideră drept neîntemeiată și ilegală încheierea din 15 februarie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru (judecător Irina Maxim) emisă în cadrul dosarului nr.25-134/2021, întrucât fără niciun motiv legal a fost restituită cererea sa de chemare în judecată, îngrijindu-i în așa mod accesul liber la justiție și încălcător dreptul la un proces echitabil, constatându-se astfel în acțiunile judecătorului Maxim Irina prezența abaterilor disciplinare prevăzute la art.4 din Legea nr.178/2014 privind răspunderea disciplinară a judecătorilor, și anume: b) adoptarea unei hotărâri judecătorești prin care, intenționat sau din neglijență gravă, au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor fizice sau juridice, garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte; c) acțiunile judecătorului în procesul de înlăturare a justiției care fac dovada incompetenței profesionale grave și evidente.

În viziunea reclamantului în acțiunile judecătorului Maxim Irina se regăsesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare, fapt constatat prin decizia Curții de Apel Chișinău în dosarul nr.2-21005737-02-25r-15032021, prin care s-a casat încheierea din 15 februarie 2021.

În opinia reclamantului magistrata Irina Maxim trebuia să fie trasă la răspundere disciplinară, cu toate acestea Consiliul Superior al Magistraturii a refuzat examinarea contestației sale.

În contextul enunțat, cu trimitere la art.39 alin.(1)-(4) și art.40 alin.(1) din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, art.4 din Legea nr.947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, art.17, art.39 alin.(1) și (3), art.196 alin.(1) și art.206 alin.(1) din Codul administrativ, Marcel Smochin a solicitat admiterea acțiunii, anularea răspunsului Consiliului Superior al Magistraturii nr.2359 m/i din 15 septembrie 2021, prin care a fost lăsată fără examinare

cererea prealabilă; anularea Hotărârii nr.115/6 din 01 iulie 2021 a Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, prin care a fost lăsată fără examinare contestația din 01 iulie 2021; anularea Hotărârii nr.66/4 din 29 aprilie 2021 a Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată contestația depusă împotriva deciziei nr.145s-245p/m din 01 aprilie 2021 a inspectorului-judecător Mariana Martalog din cadrul Inspecției Judiciare, organ specializat al Consiliului Superior al Magistraturii pe marginea sesizării din 01 martie 2021 asupra acțiunilor judecătorului Irina Maxim din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru; și anularea deciziei nr.145s-245p/m din 01 aprilie 2021 a inspectorului-judecător Mariana Martalog din cadrul Inspecției Judiciare, organ specializat al Consiliului Superior al Magistraturii, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată sesizarea din 01 martie 2021 privind tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Maxim Irina din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu obligarea Consiliului Superior al Magistraturii să examineze contestația sa împotriva hotărârii nr.66/4 din 29 aprilie 2021 a Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, cu emiterea în acest sens a unei hotărâri noi prin care să se constate în acțiunile judecătorului Irina Maxim din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a abaterilor disciplinare și aplicarea în privința acesteia a sancțiunii disciplinare corespunzătoare.

Prin încheierea din 18 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost declarată inadmisibilă cererea de chemare în judecată depusă de Marcel Smochin în temeiul art.207 alin.(1) și alin.(2) lit.e) din Codul administrativ.

La 06 iunie 2022, Marcel Smochin a depus recurs împotriva încheierii din 18 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii contestate, cu examinarea în fond a acțiunii sale, prin care aceasta să fie admisă integral în sensul formulat.

În susținerea recursului Marcel Smochin a invocat că Curtea de Apel Chișinău a examinat cauza în absența sa, concluzionând că acțiunea sa nu corespunde exigențelor de admisibilitate, din care motiv în temeiul art.207 alin.(2) lit.e) din Codul administrativ a fost declarată inadmisibilă. Soluția a fost bazată pe faptul precum că prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii, prin care a fost examinată contestația sa împotriva deciziei Inspecției judiciare emisă în privința judecătorului Irina Maxim, nu i-au fost încălcate drepturi sau libertăți personale în sensul art.17 din Codul administrativ.

Recurentul consideră soluția Curții de Apel Chișinău ca fiind neîntemeiată, cu interpretarea eronată a dispozițiilor art.17, 39 și 40 din Codul administrativ. Or, din normele de drept vizate supra, imperativ rezultă că, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

În viziunea recurentului esența vătămării dreptului său se manifestă prin acțiunile/inacțiunile judecătorului Irina Maxim din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, care a exercitat atribuțiile sale cu rea-credință la pronunțarea încheierii din 15 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care a fost restituit cererea sa împotriva acțiunilor executorului judecătoresc XXXXX, deși în termenul stabilit de instanță prin încheierea din 20 ianuarie 2021, a înlăturat toate neajunsurile cererii, prin

prezentarea repetată a copiei certificatului de moștenitor legal din XXXXX, autentificat cu nr. XXXXX de către notarul XXXXX, atașat la cererea concretizată.

Recurentul consideră că, prin acțiunile judecătorului Irina Maxim i s-a încălcat dreptul la un proces echitabil garantat de art.6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, care cert stipulează că, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituita de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil îndreptată împotriva sa.

Consideră că, încălcările de procedură pe care le-a admis judecătorul Irina Maxim la examinarea cauzei civile sus-nominalizate, a dat dovada de incompetență profesională gravă și evidentă admisă de către magistrata respectivă, fapt care în opinia lui Marcel Smochin constituie temei justificativ pentru tragerea acesteia la răspundere disciplinară în condițiile art.4-6 din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor și anume, acțiunile judecătorului în procesul de înlăptuire a justiției care fac dovada incompetenței profesionale grave și evidente, dacă aceasta a afectat în mod direct drepturile participanților la proces sau ale altor persoane.

În opinia recurentului este eronată concluzia Curții de Apel Chișinău precum că prin Hotărârea CSM, prin care s-a examinat contestația sa împotriva deciziei Inspecției judiciare, nu i s-a încălcat drepturi sau libertăți personale, deoarece în acțiune suficient de clar a invocat care anume drept al său fost vătămată și anume, dreptul la un proces echitabil prevăzut la art.6§1 din CEDO, care garantează dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei, prin ce i s-a îngădit accesul liber la justiție.

De asemenea, recurentul a reținut că la examinarea prezentei cauze au fost ignorate prevederile art.39 alin.(1) din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, care statuează că, hotărârile colegiului disciplinar pot fi contestate la Consiliul Superior al Magistraturii, prin intermediul colegiului, de către persoanele care au depus sesizarea, inspecția judiciară sau judecătorul vizat în hotărâre, în termen de 15 zile de la data primirii copiei hotărârii motivate. Termenul de 15 zile este un termen de decădere. La expirarea acestui termen, hotărârile necontestate ale colegiului disciplinar devin irevocabile, la fel, și, dispozițiile art.40 alin.(1) din aceeași Lege, care stipulează că, hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii, adoptate în condițiile art.39, pot fi contestate la Curtea de Apel Chișinău de persoanele care au depus sesizarea, de inspecția judiciară sau de judecătorul vizat în hotărâre, în termen de 30 zile de la data recepționării hotărârii motivate.

Distinct, recurentul a notat că, potrivit art.29 alin.(3) teza 2) din Legea nr.178/2014, hotărârea privind admiterea contestației este obligatorie pentru inspecția judiciară, care urmează să efectueze cercetarea disciplinară în conformitate cu art.23. Hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este definitivă.

Cu toate acestea, hotărârea menționată în norma reprodusă nu este irevocabilă, pentru simplu motiv că poate fi contestată în temeiul art.39 din Legea nr.178/2014 privind răspunderea disciplinară a judecătorilor.

În opinia sa nu este admisibilă o altă interpretare a dispozițiilor coroborate ale art.29 alin.(2) teza 2) din Lege nr.178/2014 și ale art.39 din aceeași lege, în caz contrar, se va ajunge la inaplicabilitatea și lipsirea de efecte juridice a normei prevăzute la art.39 din aceeași lege.

Totodată, conform art.7 alin.(1)-(3) din Legea nr. 100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative, forța juridică a actelor normative se stabilește în funcție de competența și statutul autorității publice emitente, precum și de categoria actului. Limitele de competență privind adoptarea, aprobarea sau emiterea actelor normative sunt stabilite de Constituția Republicii Moldova, de Legea nr.136/2017 cu privire la Guvern și de alte acte normative. Actul normativ cu forță juridică superioară poate modifica sau abroga un act normativ cu forță juridică inferioară al aceluiași emitent. În cazul modificării exprese a actului inferior, modificarea are aceeași forță juridică ca și actul modificat. În cazul în care între două acte normative cu aceeași forță juridică apare un conflict de norme, se aplică prevederile ultimului act normativ adoptat, aprobat sau emis, cu excepția situațiilor prevăzute la art.5 alin.(3) și (4).

Din cele menționate, recurentul a dedus că, modalitatea în care a fost examinată acțiunea sa de către Curtea de Apel Chișinău nu poate echivala cu o soluționare efectivă a cauzei, judecata având un caracter formal, care nu corespunde exigențelor regulilor de baza cu respectarea legii supreme prevăzute în art.20 alin.(1)-(2) din Constituție, care reglementează că, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. Nicio lege nu poate îngreuna accesul la justiție.

Din norma dată de drept rezultă că, orice persoană (cetățean al Republicii Moldova, cetățean străin sau apatrid) are dreptul la accesul liber la justiție și care permite accesul la justiție pentru apărarea oricărui drept/libertăți sau interes legitim indiferent dacă aceasta rezultă din Constituție sau din alte legi.

La 13 iunie 2022, întru respectarea dreptului părților la un proces echitabil, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Consiliului Superior al Magistraturii copia recursului depus de Marcel Smochin, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, notificată ultimului la 21 iunie 2022, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de expediere și avizul poștal de recepție, cu toate acestea intimatul nu și-a valorificat acest drept procedural și nu a depus referință (f.d.191, 193).

În cadrul examinării cauzei în recurs, Marcel Smochin a solicitat ridicarea excepției de neconstituționalitate a tezei a doua din articolul 29 alin.(3) din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, potrivit căreia: „Hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este definitivă”.

Prin încheierea din 05 octombrie 2022 a Curții Supreme de Justiție s-a admis cererea depusă de Marcel Smochin cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale a Republicii Moldova privind exercitarea controlului constituționalității prevederilor art.29 alin.(3) din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor și anume a sintagmei „Hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este definitivă” prin prisma dispozițiilor art.20 și

art.54 din Constituția Republicii Moldova. S-a transmis Curții Constituționale a Republicii Moldova sesizarea depusă de Marcel Smochin în vederea exercitării controlului constituționalității a dispozițiilor din teza alin.(3) art.29 din Legea nr.178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor și anume a sintagmei „Hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este definitivă” prin prisma dispozițiilor art.20 și art.54 din Constituția Republicii Moldova.

Prin Decizia Curții Constituționale nr.120 din 28 septembrie 2023 (dosarul nr.162g/2023), s-a declarat inadmisibilă sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a tezei a doua din articolul 29 alin.(3) din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, în redactarea anterioară a Legii nr.5 din 02 februarie 2023, ridicată de Marcel Smochin, parte în dosarul nr. 3r-190/2022, pendinte la Curtea Supremă de Justiție.

Conform art.241 alin.(1) din Codul administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi.

Potrivit art.242 din Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat încheierea contestată la 18 aprilie 2022 și notificată lui Marcel Smochin la 27 mai 2022, fapt ce se confirmă prin avizul poștal de recepție anexat la actele cauzei (f.d.172).

Astfel, recursul lui Marcel Smochin din 06 iunie 2022 a fost depus cu respectarea prevederilor art.242 din Codul administrativ.

Conform art.243 alin.(2) din Codul administrativ, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

În speță, completul de judecată a Curții Supreme de Justiție a decis examinarea cererii de recurs fără înștiințarea participanților la proces, cu plasarea datei ședinței pe pagina web a Curții Supreme de Justiție, fiind inoportună invitarea părților, întrucât argumentele expuse în cererea de recurs au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței examinarea acesteia.

Studiind actele cauzei în raport cu argumentele recursului, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 243 alin.(1) din Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: b) respinge recursul.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

Conform art.194 din Codul administrativ, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

Astfel, instanța de recurs califică din oficiu acțiunea lui Marcel Smochin depusă la Curtea de Apel Chișinău ca acțiune în obligare conform art.206 alin.(1) lit.b) din Codul administrativ, întrucât din esența pretențiilor formulate de reclamant în instanța de fond rezultă cert că acesta pretinde ca contestația împotriva unei Hotărâri a Colegiului disciplinar pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii să fie examinată de către Completul de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii.

Conform art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, orice persoană, care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 din Codul administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

În acest sens, reclamantul Marcel Smochin pretinde că i-a fost încălcat dreptul fundamental la un proces echitabil și i-a fost limitat accesul la justiție.

Materialele cauzei atestă, că la 01 martie 2021 Marcel Smochin a depus la Inspekția Judiciară, organ specializat al Consiliului Superior al Magistraturii, o sesizare înregistrată cu nr.145s-245p/m privind tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Maxim Irina din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru. Prin aceasta Smochin Marcel și-a exprimat dezacordul cu actele judecătorești adoptate de judecătorul Maxim Irina din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă, înregistrată la 15 ianuarie 2021 cu nr.25-134/2021 (nr.2-21005737-12-2-15022021-1), intentată la acțiunea sa împotriva executorului judecătoresc XXXXX cu privire la constatarea dreptului încălcat și repararea prejudiciului moral.

Prin decizia nr.145s-245p/m din 01 aprilie 2021 a inspectorului-judecător Martalog Mariana din cadrul Inspekției judiciare din subordinea Consiliului Superior al Magistraturii, a fost respinsă ca neîntemeiată sesizarea depusă de Smochin Marcel cu privire la tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Maxim Irina din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (f.d.11-15).

Nefiind de acord cu nr.145s-245p/m din 01 aprilie 2021 a inspectorului-judecător Martalog Mariana din cadrul Inspekției judiciare din subordinea Consiliului Superior al Magistraturii, Smochin Marcel a depus contestație, solicitând casarea acesteia și restituirea cauzei inspekției judiciare pentru verificarea suplimentară a sesizării depuse la 01 martie 2021 (f.d.16).

Prin hotărârea nr.66/4 din 29 aprilie 2021 a Completului de examinare a contestațiilor nr.2 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, a fost respinsă contestația depusă de Smochin Marcel împotriva deciziei nr.145s-245p/m din 01 aprilie 2021 a inspectorului-judecător Martalog Mariana din cadrul Inspekției judiciare din subordinea Consiliului Superior al Magistraturii emisă pe

marginea sesizării depuse la 01 martie 2021 asupra acțiunilor judecătorului Maxim Irina din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru. (f.d.17-23).

Nefiind de acord cu hotărârea nr.66/4 din 29 aprilie 2021 a Completului de examinare a contestațiilor nr.2 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, la 01 iulie 2021 Smochin Marcel a depus contestație la Colegiul disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii (f.d.24).

Prin Hotărârea nr.115/6 din 01 iulie 2021 a completului de examinare a contestațiilor nr.2 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, a respins examinarea petiției și lăsată fără examinare pe motivul existenței hotărârii definitive nr.66/4 din 29 aprilie 2021 a completului de examinare a contestațiilor emisă pe acest caz, cu aceleași părți și același subiect (f.d.25-26).

La 22 octombrie 2021, Smochin Marcel s-a adresat cu acțiune la Curtea de Apel Chișinău împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, solicitând anularea răspunsului Consiliului Superior al Magistraturii nr.2359 m/i din 15 septembrie 2021, prin care a fost lăsată fără examinare cererea prealabilă; anularea hotărârii nr.115/6 din 01 iulie 2021 a Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, prin care a fost lăsată fără examinare contestația din 01 iulie 2021; anularea hotărârii nr.66/4 din 29 aprilie 2021 a Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată contestația depusă împotriva deciziei nr.145s-245p/m din 01 aprilie 2021 a inspectorului-judecător Mariana Martalog din cadrul Inspecției Judiciare, organ specializat al Consiliului Superior al Magistraturii pe marginea sesizării din 01 martie 2021 asupra acțiunilor judecătorului Irina Maxim din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru; anularea deciziei nr.145s-245p/m din 01 aprilie 2021 a inspectorului-judecător Mariana Martalog din cadrul Inspecției Judiciare, organ specializat al Consiliului Superior al Magistraturii, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată sesizarea din 01 martie 2021 privind tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Maxim Irina din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu obligarea Consiliului Superior al Magistraturii să examineze contestația sa împotriva hotărârii nr.66/4 din 29 aprilie 2021 a Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, cu emiterea în acest sens a unei hotărâri noi prin care să se constate în acțiunile judecătorului Irina Maxim din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a abaterilor disciplinare și aplicarea în privința acestora a sancțiunii disciplinare corespunzătoare.

Curtea de Apel Chișinău, fiind investită cu soluționarea cauzei, prin încheierea din 18 aprilie 2022 a declarat inadmisibilă acțiunea depusă de Marcel Smochin în temeiul art.207 alin.(1) și alin.(2) lit.e) din Codul administrativ.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră întemeiată încheierea din 18 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, menționând următoarele aspecte.

Prin Hotărârea completului de examinare a contestațiilor nr.2 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr.115/6 din 01 iulie 2021 a fost respinsă ca neîntemeiată petiția depusă de Marcel Smochin împotriva Hotărârii nr.66/4 din 29 aprilie 2021 a Completului de examinare a contestațiilor nr.2 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, prin care a fost

respinsă ca neîntemeiată contestația depusă de Smochin Marcel împotriva deciziei Inspecției Judiciare nr.145s-245p/m din 01 aprilie 2021, emisă pe marginea sesizării din 01 martie 2021 asupra acțiunilor judecătorului Maxim Irina de la Judecătoria Chișinău, sediul Centru.

Conform art.4 alin.(3) lit.b) din Legea nr.947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, întru exercitarea funcțiilor sale, Consiliul Superior al Magistraturii are următoarele competențe în domeniul respectării disciplinei și eticii judecătorilor: examinează contestațiile hotărârilor emise de colegiul disciplinar.

Potrivit art.21 alin.(1) din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 privind răspunderea disciplinară a judecătorilor (în redacția legii în vigoare până la modificările operate prin Legea nr.5 din 02.02.2023, în vigoare 18.04.2023), sesizarea privind faptele care pot constitui abateri disciplinare se depune la secretariatul Consiliului Superior al Magistraturii. Sesizarea se înregistrează și se transmite inspectorului-judecător principal în cel mult 3 zile lucrătoare de la recepționare.

Din prevederile art.23 alin. (1^a) din Legea nr.178/2014 (în redacția legii în vigoare până la modificările operate prin Legea nr.5 din 02.02.2023, în vigoare 18.04.2023) rezultă că, dacă nu se întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare sau faptele invocate în sesizare nu se confirmă prin probele administrate în procesul verificării prealabile, inspectorul-judecător căruia i-a fost repartizată sesizarea, printr-o decizie motivată, respinge sesizarea ca fiind neîntemeiată. Decizia cu privire la respingerea sesizării poate fi contestată de autorul sesizării în completul de examinare a contestațiilor al colegiului disciplinar în decurs de 15 zile de la data recepționării deciziei motivate. Decizia motivată de respingere a sesizării Ministerului Justiției, depusă în conformitate cu art.19 alin.(1) lit.e), se transmite în adresa ministerului în termen de 3 zile de la data emiterii.

Conform art.27 alin.(1) din Legea nr.178/2014 privind răspunderea disciplinară a judecătorilor, (în redacția legii în vigoare până la modificările operate prin Legea nr.5 din 02.02.2023, în vigoare 18.04.2023), completele de examinare a contestațiilor ale colegiului disciplinar (în continuare – complete de contestație) verifică contestațiile împotriva deciziilor inspecției judiciare de respingere a sesizărilor.

Reieșind din prevederile art.29 alin.(3) din Legea nr.178/2014, (în redacția legii în vigoare până la modificările operate prin Legea nr.5 din 02.02.2023, în vigoare 18.04.2023), hotărârea privind admiterea contestației este obligatorie pentru inspecția judiciară, care urmează să efectueze cercetarea disciplinară în conformitate cu art.23. Hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este definitivă.

În speța dedusă judecării prezintă relevanță și prevederile punctelor 85 și 86.1 din Regulamentul cu privire la activitatea Colegiului disciplinar, aprobat prin Hotărârea nr.505/24 din 13 noiembrie 2018 a Consiliului Superior al Magistraturii care reglementează că, hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este fără drept de atac. Contestația împotriva hotărârii completului de contestație prin care a fost respinsă contestația împotriva deciziei Inspecției Judiciare de respingere a sesizării se va restitui fără examinare printr-o decizie motivată a Colegiului disciplinar.

În acest sens, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține prevederile art.7¹ din Legea nr.947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii și art.8 din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Inspekția Judiciară și Colegiul disciplinar ca organe specializate ale Consiliului Superior al Magistraturii, activează independent și exercită atribuții quasi-judiciare.

Întrucât examinarea sesizărilor se poate finaliza cu aplicarea unei sancțiuni disciplinare în privința unui magistrat independent și inamovibil, în activitatea de înfăptuire a justiției a căruia sunt interzise orice fel de imixțiuni, atât Inspekția Judiciară, cât și Colegiul disciplinar activează ca un „tribunal”.

Astfel, conform art.27 alin.(2) și art.29 alin.(1) din Legea nr.178/2014 (în redacția legii în vigoare până la modificările operate prin Legea nr.5 din 02.02.2023, în vigoare 18.04.2023), completele de contestație sunt formate din 3 membri ai colegiului disciplinar numiți prin hotărârea colegiului disciplinar. În completul de contestație sunt incluși, în mod obligatoriu, doi judecători și un reprezentant al societății civile. hotărârea privind admiterea contestației se consideră adoptată dacă pentru admitere a votat cel puțin un membru al completului de contestație. Hotărârea privind respingerea sesizării se adoptă cu votul unanim al membrilor completului de contestație.

În consecință, prin lege organică în special la articolele 27 – 29 din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor (în redacția legii în vigoare până la modificările operate prin Legea nr.5 din 02.02.2023, în vigoare 18.04.2023), este reglementată detaliat procedura de examinare a contestațiilor împotriva deciziilor Inspekției Judiciare.

Respectiv, o persoană interesată căreia Inspekția Judiciară i-a respins o sesizare, poate utiliza o „cale de atac prevăzută de lege”, depunând o contestație la Completul de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar. Aceste două etape procedurale, prevăzute de legea organică, reprezintă activități quasi-judiciare, întrucât conțin atât șanse cât și garanții ale apărării dreptului pretins încălcat, cât și rigori de formă, conținut și termene de procedură.

Recurentul Marcel Smochin a trecut prin aceste etape procedurale, pe care legiuitorul național le-a considerat suficiente pentru dreptul la apărare și pentru dreptul la un recurs efectiv.

Recurentul consideră că lipsa posibilității legale de contestare a hotărârii privind respingerea contestației împotriva deciziei Inspekției Judiciare de respingere a sesizării, este un impediment al accesului la justiție.

În caz contrar, dacă legea ar oferi expres dreptul de contestare a hotărârii Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, atunci recurentul ar putea face uz de dreptul la apărare în mod excesiv. Or, o sesizare care nu corespunde exigențelor de formă și conținut ar trece prin 5 niveluri de examinare – Inspekția Judiciară, Colegiul disciplinar, Consiliul Superior al Magistraturii, Curtea de Apel Chișinău și Curtea Supremă de Justiție. Aceste etape jurisdicționale sunt reale și necesare prin prisma art.39 din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 privind răspunderea disciplinară a judecătorilor (în redacția legii în vigoare până la modificările operate prin Legea nr.5 din 02.02.2023, în vigoare 18.04.2023), atunci când persoanele care au

depus sesizarea la Inspekția Judiciară, contestă o hotărâre a Colegiului disciplinar, nu a Completului de contestație, fiind vorba de fondul unei sesizări, nu de aspectele de admisibilitate a acesteia.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa, interpretând articolul 6§1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, a stabilit că „dreptul la un tribunal” (accesul liber la justiție) nu este unul absolut, poate fi limitat, reglementarea sa fiind adesea variabilă în timp și în spațiu, în funcție de nevoile și resursele comunității și ale indivizilor (*cauzele Golder contra Regatului Unit al Marii Britanii din 21 februarie 1975, §38, Ashingdane contra Regatului Unit din 28 mai 1985, §57*). Condiția impusă constant de jurisprudența Curții în aplicarea articolului 6§1 din Convenție cere ca limitările operate de către statele contractante să nu restrângă nejustificat accesul individului la un „tribunal” în măsura în care dreptul în discuție să fie afectat în chiar substanța sa.

Recurentul Marcel Smochin a avut acces la un „tribunal”, iar legea organică i-a oferit 2 niveluri de jurisdicție, atâta cât a considerat legiuitorul Republicii Moldova suficient, astfel încât dreptul acestuia nu este afectat în substanța sa.

Această concluzie este fortificată și prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că pentru ca un reclamant să se poată declara victimă, acesta trebuie să prezinte dovezi plauzibile și convingătoare ale probabilității survenirii unei încălcări, la care ar fi supus personal, fiind insuficiente niște simple bănueli sau conjuncturi (*cauza Senator Lines GmbH împotriva a cincisprezece state membre ale Uniunii Europene, cererea nr. 45572/00*).

Conform art.207 alin.(1) și (2) lit.e) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17.

Prin urmare, analizând circumstanțele cauzei în raport cu normele de drept citate supra, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră justă soluția Curții de Apel Chișinău de declarare a cererii de chemare în judecată depusă de Marcel Smochin ca inadmisibilă, având în vedere că acțiunea acestuia a fost formulată cu referire la activitatea jurisdicțională reglementată printr-o Lege organică specială – Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Totodată, conform art. 29 alin.(3) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor (în redacția legii în vigoare până la modificările operate prin Legea nr.5 din 02.02.2023, în vigoare 18.04.2023), hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspekției judiciare de respingere a sesizării este definitivă.

Se reține că, în Hotărârea nr.66/4 din 29 aprilie 2021, Completul de examinare a contestațiilor nr.2 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii destul de explicit a menționat că în cadrul examinării sesizării, faptele invocate de autor, nu pot fi încadrate ca temeuri în sensul art.4 din Legea nr.178/2014

pentru a constitui abateri disciplinare, și în acest context, decizia nr.45s-245p/m din 01 aprilie 2021 a Inspecției Judiciare a fost considerată întemeiată.

Mai mult ca atât, în Hotărârile nr.66/4 din 29 aprilie 2021 și nr.115/6 din 01 iulie 2021, Completul de examinare a contestațiilor nr.2 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii a indicat că acestea sunt definitive, adică nu se spun niciunei căi de atac.

Așa cum rezultă cert din art.39 din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 privind răspunderea disciplinară a judecătorilor (în redacția legii în vigoare până la modificările operate prin Legea nr.5 din 02.02.2023, în vigoare 18.04.2023), reclamantul-recurent este lipsit de dreptul de a contesta respectiva hotărâre definitivă, la Consiliul Superior al Magistraturii, întrucât a utilizat deja o cale de atac garantată de lege.

Iar, prevederea din punctele 85 și 86.1 din Regulamentul cu privire la activitatea Colegiului disciplinar, aprobat prin hotărârea nr.505/24 din 13 noiembrie 2018 a Consiliului Superior al Magistraturii, reconfirmă norma juridică din legea organică, stipulând că hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei Inspecției Judiciare de respingere a sesizării este *fără drept de atac*.

În speță, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reiterează, că prin decizia din 01 aprilie 2021 a Inspecției Judiciare din subordinea Consiliului Superior al Magistraturii, a fost respinsă ca neîntemeiată sesizarea înaintată de Marcel Smochin, prin care și-a exprimat dezacordul cu acțiunile judecătorului Judecătoria Chișinău, sediul Centru, Maxim Irina, astfel încât, aceasta nu se încadrează în categoria deciziilor stabilite de art.36 din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, pasibile de contestare în fața Consiliului Superior al Magistraturii conform art.39 alin.(1) din aceeași Lege.

În această ordine de idei, nu poate fi reținut argumentul recurentului Marcel Smochin cu referire la faptul că prin procedurile administrative în cauză i-a fost îngădit accesul la justiție, întrucât în această situație cadrul normativ pertinent instituie o dublă jurisdicție la examinarea sesizării, iar legiuitorul a optat doar pentru posibilitatea contestării hotărârilor Colegiului disciplinar privind rezultatul examinării cauzei disciplinare, adoptate în condițiile art.36 alin.(1) din legea nr.178/2014, dar nu și a hotărârilor Colegiului disciplinar privind respingerea contestației.

Distinct se remarcă că, Curtea Constituțională în decizia de inadmisibilitate nr.162g/2023 din 28 septembrie 2023, pe marginea sesizării privind excepția de neconstituționalitate a tezei a doua din art.29 alin.(3) din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor (*caracterul definitiv al hotărârii de respingere a contestației formulate împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării (II)*) a reținut că, că textul criticat din articolul 29 alin.(3) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 5 din 2 februarie 2023 a constituit obiectul unei sesizări, fiind invocate aceleași argumente (a se vedea DCC nr.137 din 29 septembrie 2022).

Curtea a menționat că articolul 20 din Constituție își găsește corespondența în dispozițiile articolului 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Pentru ca articolul 6§1 din Convenție să fie aplicabil, trebuie să existe o „dispută” cu privire la un

„drept” despre care se poate afirma că este recunoscut în dreptul național, indiferent dacă este protejat sau nu de Convenție.

De asemenea, pentru ca articolul 6§1 din Convenție să fie aplicabil, dreptul în privința căruia există o dispută trebuie să aibă un caracter „civil”. În jurisprudența sa, Curtea Europeană a notat că aspectul „civil” este aplicabil și în cazurile care, la prima vedere, nu pun în discuție un drept civil, dar care pot avea repercusiuni directe și semnificative asupra drepturilor private patrimoniale sau nepatrimoniale ale unei persoane (Denisov v. Ucraina [MC], 25 septembrie 2018, §§ 50-51)]DCC nr 137 din 29 septembrie 2022, §§ 25-27].

Curtea a reținut că răspunderea disciplinară a judecătorilor reprezintă o procedură de drept public care urmărește să asigure responsabilitatea judecătorilor și, prin urmare, încrederea publicului în justiție. Fără a nega importanța acestei instituții, Curtea menționează că, în eventualitatea sancționării disciplinare a unui judecător, persoana care a depus sesizarea nu va obține vreun avantaj patrimonial sau nepatrimonial care ar putea fi catalogat ca un drept „civil” (ibidem, § 30). Curtea a admis că, printr-o faptă comisă de un judecător, ar putea fi lezate drepturile fundamentale ale unei persoane. Totuși, încălcările în discuție pot fi remediate prin intermediul altor mijloace, e.g. exercitarea căilor de atac împotriva hotărârii care lezează un drept, formularea unor acțiuni civile în despăgubire (e.g. pe baza Legii nr.1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești sau pe baza Legii nr.87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești) sau alte remedii care pun în aplicare obligațiile pozitive ale statului de a asigura protecția drepturilor omului (ibidem, § 31).

Pentru că nu s-a demonstrat existența unui drept „civil” care poate fi apărut în justiție, Curtea nu a putut constata incidența articolului 20 din Constituție, care garantează dreptul de acces liber la justiție (ibidem, § 32).

Astfel, Curtea a constatat că sesizarea privind excepția de neconstituționalitate în discuție este una repetată și, de vreme ce nu au intervenit elemente noi care să provoace reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele menționate în Decizia nr.137 din 29 septembrie 2022 rămân valabile și în prezenta cauză.

În acest context, Curtea a subliniat că, înainte de a trimite o excepție de neconstituționalitate la Curte, judecătorii de drept comun trebuie să analizeze dacă în jurisprudența Curții nu există deja sesizări similare soluționate în substanță.

Pe baza celor menționate supra, Curtea a rezumat că sesizarea privind excepția de neconstituționalitate nu întrunește condițiile de admisibilitate și nu poate fi acceptată pentru examinare în fond.

Din aceste motive, Curtea Constituțională a declarat inadmisibilă sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a tezei a doua din articolul 29 alin.(3) din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, în redactarea anterioară Legii nr.5 din 2 februarie 2023, ridicată de Marcel Smochin, parte în dosarul nr.3r-190/2022, pendinte la Curtea Supremă de Justiție.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea din 18 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău este legală, iar argumentele invocate de către recurentul Marcel Smochin sunt neîntemeiate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a respinge recursul și de a menține încheierea contestată.

În conformitate cu prevederile art.243 alin.(1) lit.b) din Codul administrativ, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul depus de Marcel Smochin.

Se menține încheierea din 18 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Smochin Marcel împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecător

Aliona Miron

Judecători

Ion Malanciuc

Oxana Parfeni